

m a r c h b ř e z e n

Diversity at the beginning of the month seemed to denote the character of the whole year. Continued meetings with Jan Saudek over the screenplay, a visit to my parents in my homeland after a longer period of time and once again a quick return to the reality show of business. There was not one day in this month, during which I wouldn't do two or three absolutely unrelated things. But that's my life and it's what gives me energy. A greatly significant day was March 10th, when I finished the main body of the screenplay for my documentary about Jan Saudek and personally presented it to him in the evening. The whole carousel of shooting began to slowly turn and frequent visits of Jan Saudek, but also Sára Saudková, were on the everyday agenda. A very important meeting was the one held in Brno, with the dramaturge of the film and my close friend Pavel Doležal, who told me what every director needs to hear before getting down to work. In addition, my renovated Camaro was being born, a thirty year old veteran, Chevrolet with a V-shaped eight-cylinder engine, which never leaves me still. Before taking off for another race in Mexico, everything piled up. Not only that I started to deal with all the participants of the forthcoming film and photographed playboy style nudes for Pure Beauty, I also underwent an incredibly absurd court proceeding. In the moments between I tried, as much as it was possible, to enjoy my son, who lives with his mother 12 kilometres from my current home. As I boarded the plane, my eyes slipped to wearily gaze at the flight attendant's calves and fatigue was slowly falling off. Mexico City swept me off my feet, not that it would be my blood type but because it's yet again an entirely different world! This time I travelled alone and so the whole stay was a little quiet and allowed me to concentrate on performance. The only thing I couldn't quite comprehend were two-hour taxi rides to the centre in dead traffic jams. I wouldn't want to have a studio in this city. In terms of photography, the race went well, even though tire wads were flying through the air a little, and so immediately after the last lap I packed my gadgets and set out, destination Frankfurt and then Prague. On the following day, I reported on my experiences and the course of the project at the Olympus office. In the evening I managed to see a riveting documentary about the world renowned architect Frank Gehry. And because the meeting about a controversial campaign on the next day was a success, I made sushi. That's how I usually celebrate work success. Camera tests on the next to last day of the month demonstrated that we were ready for the first film clapperboard. That meant that I could spend the last February day in a secluded place by the forest at my father in law's, whom I like a lot, and according to old customs bury a bottle of plum brandy in the ground, in order to dig it back up when me and my second wife conceive a child.

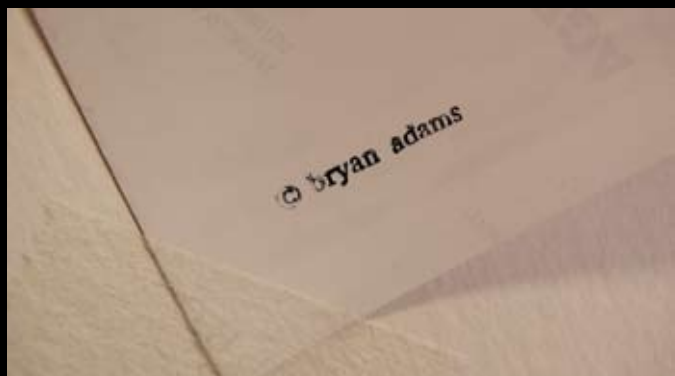
Rozmanitost v úvodu měsíce jako by rýsovala charakter celého roku. Pokračování schůzek nad scénářem u Jana Saudka, po delší době návštěva rodičů v mém rodném kraji a hned zase rychlý návrat do reality show businessu. Nebyl snad den v tomto měsíci, kdy bych nestačil dělat dvě tři se sebou naprosto nesouvisející věci. To je ale můj život a mně to naopak dodává energii. Zásadním dnem byl 10. březen, kdy jsem dopsal hlavní kostru scénáře dokumentu o Janu Saudkovi a večer mu ho osobně odprezentoval. Celý kolotoč natáčení se začal pomalu rozjíždět a časté návštěvy Jana Saudka, ale i Sára Saudkové, byly na denním pořádku. Důležitá byla brněnská schůzka s dramaturgem filmu a mým velkým přítelem Pavlem Doležalem, který mi řekl to, co potřebuje slyšet každý režisér, než se pustí do práce. K tomu se také rodilo mé staronové Camaro, veterán třicátník, Chevrolet s osmi válci do V, který mě nikdy nenechává v klidu. Před odletem na další závod do Mexika se všechno nahromadilo. Nejen, že jsem začal jednat se všemi aktéry připravovaného filmu a do toho fotil v playboy stylu pro Pure Beauty, ale také jsem absolvoval neuvěřitelně absurdní soudní přelíčení. Ve chvílích mezi tím jsem se snažil, jak to jen šlo, užít si svého syna, který bydlí se svou matkou 12 kilometrů od mého současného bydliště. Jakmile jsem nastoupil do letadla, moje oči už jen unaveně hleděly na letuščina lýtka a pomalu ze mě odcházela všechna únava. Mexico City mě úplně odbouralo, ne snad tím, že by to byla moje krevní skupina, ale že je to zase úplně jiný svět! Tentokrát jsem cestoval zcela sám, a tak jsem i celý pobyt strávil tak trochu v klidu a soustředil se na výkon. Jediné, co jsem těžko chápal, byly dvouhodinové cesty taxíkem do centra v totálních zácpách. Nechtěl bych mít v tomto městě studio. Závod dopadl z fotografického hlediska dobře, i když trochu litaly cucky od pneumatik, a tak jsem hned po posledním kole zabalil svoje nádobíčko a vyrazil směr Frankfurt a následně Praha. Druhý den jsem referoval o zážitcích a průběhu projektu v budově společnosti Olympus. Večer jsem ještě stačil vidět strhující dokument o světově proslulém architektovi Franku Gehrym. A protože další den dopadlo jednání o připravované kontroverzní kampani na jedničku, udělal jsem doma sushi. Tak většinou slavím nějaký pracovní úspěch. Kamerové testy v předposlední den měsíce ukázaly, že jsme na první klapku filmu připraveni, a tak jsem mohl poslední únor strávit na samotě u lesa u tchána, kterého mám moc rád, a zakopat podle starých zvyků slivovici do země, abych ji zase vykopal, až počneme s mou druhou ženou potomka.

thursday. march 1
{čtvrtek, 1. březen}

saturday. march 3
{sobota, 3. březen}

monday, march 5
{pondělí, 5. březen}

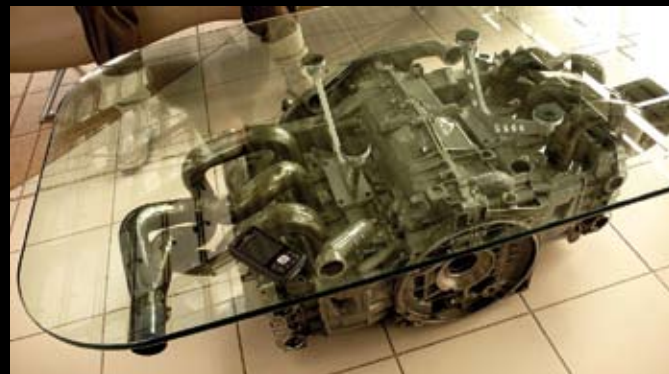

wednesday, march 7
{středa, 7. březen}

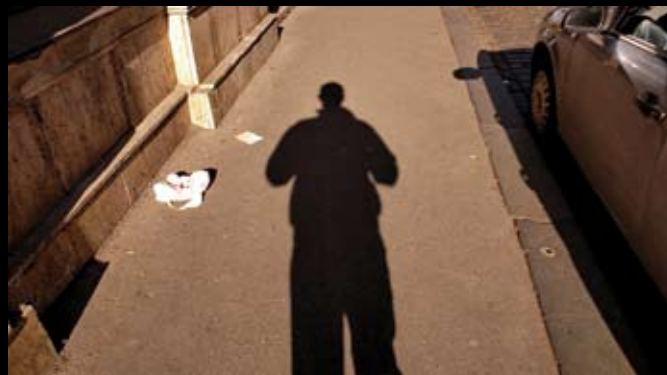

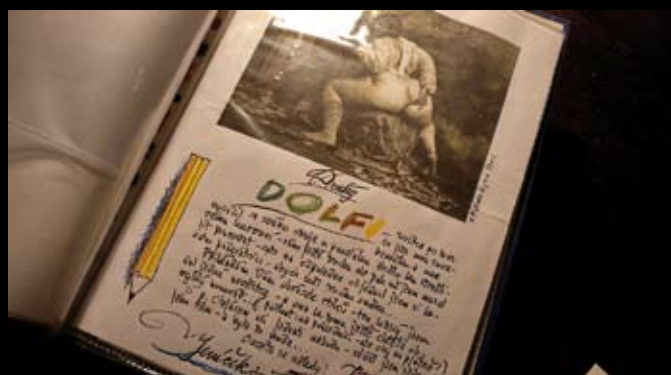
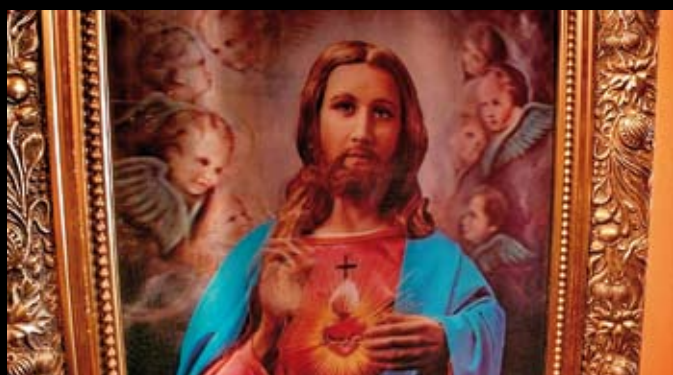

sunday. march 11
{neděle, 11. březen}

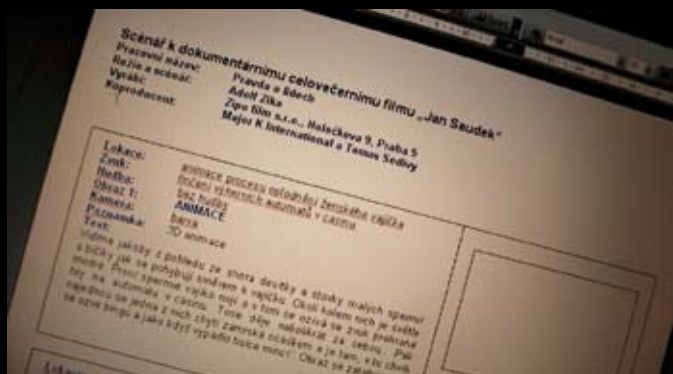
tuesday, march 13
{úterý, 13. březen}

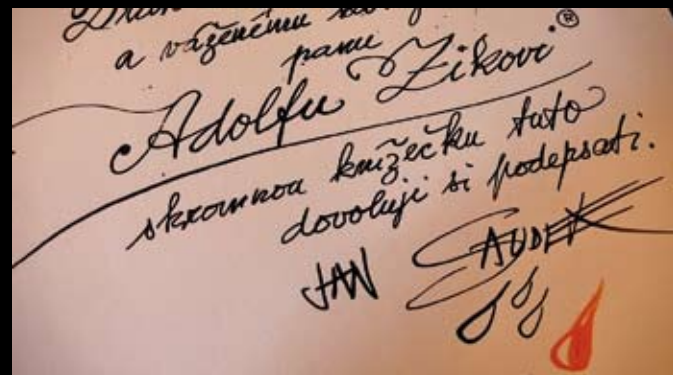
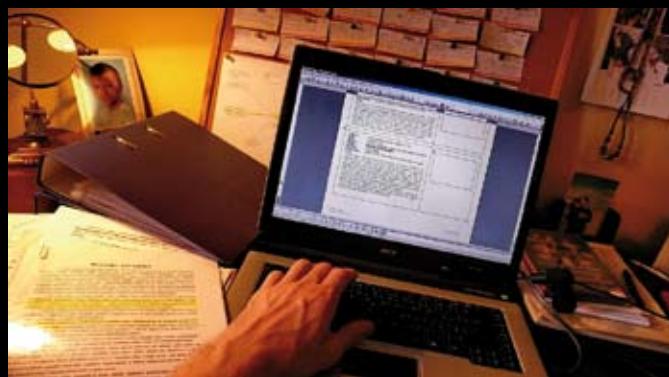

thursday. march 15
{čtvrtek, 15. březen}

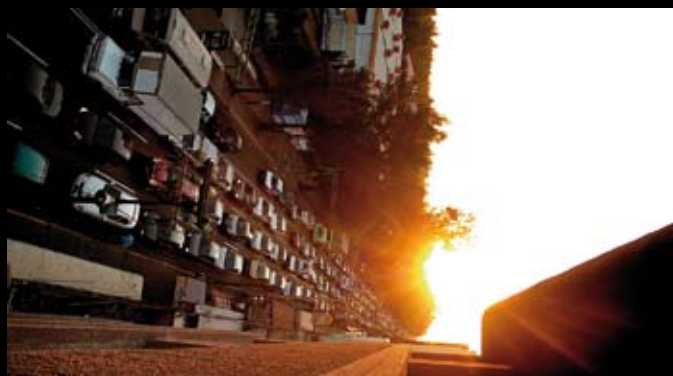

wednesday, march 21
{středa, 21. březen}

friday. march 23
{pátek, 23. březen}

sunday. march 25
{neděle, 25. březen}

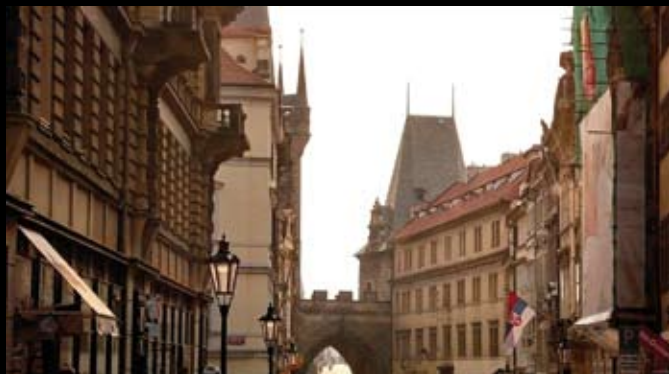

tuesday, march 27
{úterý, 27. březen}

d u b e n a p r í l

I welcomed the first day of the new month with my wife's family at a great spring bonfire, which bid winter a definite farewell. A whirlwind of events followed. On the second day we unexpectedly started with the first shooting for my documentary, on the opening night of Sára Saudková's exhibition, which was both happy and stressful. The morning after I boarded a private jet and left to document a handover of one private yacht directly in the factory in Pisa. It was very impressive, especially since the rainbow yacht of fashion designer Valentino stood right next to it. I felt a little like Alice in Wonderland, but even that can happen to a boy from the Šumava hills. In the evening I was already rushing back, because on the next day we were testing filmed material in a multiplex cinema. On the morning of April 5th I signed a key co-producer agreement for the Jan Saudek film with my American partner and the day after I returned to photographing elegant curves, as if I've never done anything else. I rounded off the exhausting week with a visit to my home town Prachatice and walked with my feet on the ground for a while again. How nice. On April 9th the first official clapperboard was shut and two days later I was once again sitting in a plane, destination Shanghai. I wouldn't be surprised if my head was spinning. Shanghai had one cultural shock after another in stock for me, and I had no idea that by sheer coincidence it would add a new name in my book of world personalities. The only person in the world, who was able to win the title of World Champion in Formula 1 as well as road motorcycles, John Surtees. I only had a few seconds to make a portrait of the grey gentleman in a baseball cap, but it was worth it. Back home, the weather was strangely much warmer and so I immediately began practicing for the skateboard season, believing that I will manage not to end up in a coffin. After two days of practice I gained enough strength for the shooting of a documentary about the legendary New York trumpeter Laco Deczi. And for the second time that month, Varhan Orchestrovíč Bauer stood before my camera. Then some important meetings and off to a wedding of an old friend of mine, sport colleague, excellent judo athlete and former representative Martin Bába. What followed was a free fall, meetings, a little sport, a large workshop at the Olympus office, and again negotiations about who will be the visual postproduction partner for the film. On the 27th I am once again sitting on a plane, luckily in the company of my wife, and then I drive with the steering wheel on the other side. Yes, the last race of the A1 series took place in Silverstone. The book was slowly coming to an end. And it went by too fast. I boosted the stay with a portrait of the sympathetic owner of a former famous Formula 1 team, Eddie Jordan.

První den nového měsíce jsem společně s rodinou mé ženy přivítal velkým jarním ohněm, který tak dal zimě definitivně sbohem. Pak mě čekala smršť událostí. Druhý den jsme nečekaně začali prvním natáčením mého dokumentu na vernisáži Sary Saudkové, kde bylo veselo i napjato. Následující ráno jsem sednul do soukromého letadla a jel zdokumentovat předávání jedné privátní jachty přímo do továrny v Pise. Bylo to velice impozantní, zvláště když vedle stála duhová jachta módního návrháře Valentina. Připadal jsem si trochu jako Alenka v říši divů, ale i to se může klukovi ze šumavských kopců přihodit. Večer už jsem zase frčel zpět, neboť druhý den nás čekalo testování natočeného materiálu v multiplexovém kině. 5. dubna dopoledne jsem se svým americkým partnerem podepsal zásadní koproducentskou smlouvu na film o Janu Saudekovi, a den nato už zase fotil ladvé křivky, jako bych vlastně nikdy nic jiného nedělal. Vyčerpávající týden jsem zakončil návštěvou mého rodného města Prachatic, a tak jsem zase chvíli chodil nohama po zemi. Jak příjemné. 9. dubna padla první oficiální klapka filmu a dva dny nato jsem zase seděl v letadle, směr Šanghaj. Nedivil bych se, kdyby se mi zamotala hlava. V Šanghaji mě čekal jeden kulturní šok za druhým, a to jsem ani netušil, že úplnou náhodou přibude do mé knihy osobností jedna nová. Jediný člověk na světě, který dokázal vyhrát mistra světa Formule 1 i silničních motocyklů, John Surtees. Šedivého gentlemana v kšiltovce jsem portrétoval pár vteřin, ale stálo to za to. Doma bylo po návratu paradoxně podstatně tepleji, a proto jsem hned začal trénovat na skateboardovou sezónu věříc, že se tentokrát nezrakvím. Za dva dny tréninku jsem nabral síly na natáčení dokumentu o legendárním newyorském trumpetistovi Laco Deczim. A podruhé v tomto měsíci se mi dostal do záběru Varhan Orchestrovíč Bauer. Pak důležitá jednání a šup na svatbu mého letitého kamaráda, sportovního kolegy, excelentního judisty a bývalého reprezentanta Martina Bába. No a pak už to byl volný pád, jednání, něco málo sportu, velký workshop v sídle společnosti Olympus a zase jednání o tom, kdo nakonec bude postprodukční partner pro obrazovou stránku filmu. 27. už zase sedím v letadle, naštěstí i s ženou, a následně řídím s volantem na druhé straně. Ano, poslední závod seriálu A1 se jel v Silverstonu. Kniha se nám chýlí ke konci. Nějak rychle to uteklo. Pobyt si zpestřuji portrétováním sympatického majitele bývalé slavné stáje Formule 1 jménem Eddie Jordan.

sunday. april 1
{neděle, 1. duben}

tuesday, april 3
{úterý, 3. duben}

saturday. april 7
{sobota, 7. duben}

monday, april 9
{pondělí, 9. duben}

wednesday. april 11
{středa, 11. duben}

sunday. april 15
{neděle, 15. duben}

tuesday, april 17
{úterý, 17. duben}

thursday. april 19
{čtvrtek, 19. duben}

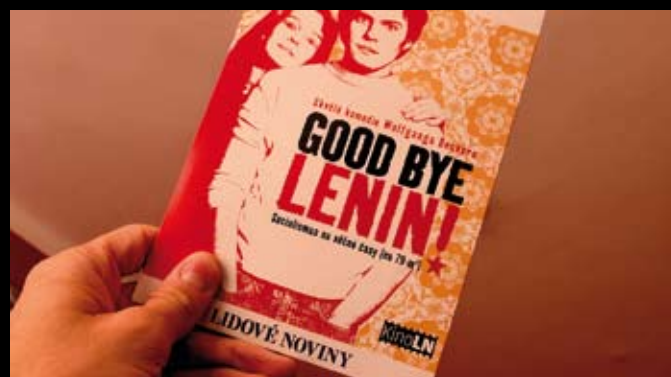

monday, april 23
{pondělí, 23. duben}

wednesday. april 25
{středa, 25. duben}

friday. april 27
{pátek, 27. duben}

